

4. srpna 1930 u pozůstalostního soudu dohodu s ostatními dědici Pavlem M-em a Marií M-ovou toho obsahu, že celou pozůstalost po zůstaviteli obdrží do společného vlastnictví dědici Pavel M. a Marie M-ová proti tomu zejména, že vyplatí jemu solidárně na otcovském podílu částku 560.000 Kč, načež pak stěžovatel výslovně prohlásil, že jsou touto dohodou úplně vyrovnány veškeré jeho nároky proti pozůstalosti otcově jakož i proti spoludědicům. Tímto prohlášením, že jsou ujednanou dohodou úplně vyrovnány jeho nároky proti pozůstalosti otcově a ostatním dědicům, vyřadil však stěžovatel sama sebe z okruhu osob spadajících pod pojem účastníka pozůstalostního řízení, které by případně po oné dohodě ohledně pozůstalosti jeho otce bylo zahájeno. Od toho okamžiku přestal být tudíž stěžovatel účastníkem podle § 6 uvedeného zákona pozůstalostního řízení v pozůstalosti jeho otce. Nemohl proto být považován za účastníka ani v tom řízení, které vyvolali ostatní dědici Pavel M. a Marie M-ová, ježto jim dosud nebyla vydána odevzdací listina, svým návrhem, by pozůstalostní soud schválil jejich žádost za poznámku pořadí (§ 53 knih. zák.) pro zamýšlené zadlužení pozůstalostních nemovitostí do výše 900.000 Kč. Neměl proto stěžovatel ani práva, aby byl slyšen o návrhu tom podle § 23 uvedeného zákona, an nebyl účastníkem podle § 6 uvedeného zákona. Není-li stěžovatel účastníkem v tomto dodatečném pozůstalostním řízení, není podle § 37 uvedeného zákona ani oprávněn k dovolacímu rekursu. Jeho dovolací rekurs bylo odmítnouti jako nepřipustný.

Čís. 12618.

Účastníkem nesporného řízení může být jen obec, nikoliv však městský úřad obce.

(Rozh. ze dne 19. května 1933, R I 403/33.)

Soud první stolice vyhověl návrhu Miroslava K-a proti obci S. v Čechách, by byl nařízen odhad ve smyslu § 25 stavebního řádu pro Čechy. Rekursní soud k rekursu městského úřadu v S. zamítl pro tentokrátě žádost Miroslava K-a o odhad. Nejvyšší soud změnil usnesení rekursního soudu v ten rozum, že odmítl rekurs městského úřadu v S. do usnesení prvního soudu, pokud jím byl nařízen soudní odhad pozemků.

Důvody:

Stěžovatel právem vytýká, že městský úřad v S. nebyl k podání rekursu ani oprávněn. Za účastníci ve smyslu §§ 6 a 37 zák. č. 100/31 bylo by lze pokládati obce města S., není však účastníkem ve věci, o niž jde, městský úřad v S., neboť úřad ten jako pouhý výkonný orgán obce nemohl být rozhodnutím soudu ve svých právech přímo dotčen, nejde právníckou osobou. Měl být proto rekurs podaný městským úřadem v S. z toho důvodu již rekursním soudem odmítnut, a důsledkem toho bylo dovolacímu rekursu jako důvodnému vyhověti a rozhodnouti, jak uvedeno.